

ANGYALFÖLDI ÖRÖMHÍR

A Budapest-Angyalföldi
Evangélikus Egyházközség
ősi körlevele
2023. szeptember

Isten szeme minket lát!

**„Azután Hágár így nevezte az URat, aki szólt hozzá:
Te vagy a látás Istene.” (1Móz 16,13)**

„Isten szeme mindent lát!” – ismerjük a mondást, amelyet egy időben előszeretettel emlegettek fenyegetésként: vigyázz, mert nem marad titokban, amit teszel, és egyszer az Úr számonkér mindenért, amit tettél. A 2023. év igéje azt hirdeti nekünk: „Isten a látás Istene” – Az ÚR lát minket! De ez egyáltalán nem nyomasztó vagy fenyegető kontextusban hangzik el. Sőt kifejezetten reménykeltő a számunkra, és meghatározó erőforrássá válhat. Mert Isten látása éppen azt jelenti, hogy nem a háta mögött zajlanak az események. Ez különösen a mélypontokon jelenthet számunkra személyes vigasztalást.

Az év igéjének alaphelyzete is ezt erősíti. Isten gyermeket, utódot ígér a már nagyon idős házaspárnak: *Ábrahámnak* és *Sárának*. Isten ígérétevel az idős házaspár nem mer számolni. Maguk veszik

kezükhöz az ügyet, besegítenek Istennek. Ez a jelenség azóta is számtalanszor lejátszódik. Sokszor pusztán jóindulatból, de szeretjük a kezünkbe venni a dolgok irányítását, majd mi megoldjuk. Ezt teszi az Ószövetség két agg kegyese is. Amikor Sára előáll a mentő javaslattal, hogy Ábrahám menjen be szolgálójához, Hágárhoz, és a korabeli szokásoknak megfelelően így legyen „gyermek”, utódja, örököse, Ábrahám nem tiltakozik.

Hágárnak azonban, miután teherbe esett, megromlott a viszonya úrnőjével, vagy csak Sára érezte ezt a megalázó, rendezetlen helyzetet így. Így fogalmazta meg: „*nincs előtte becsülem*”. Sára fájdalmas tehetetlenségében Ábrahámot hibáztatja, aki közömbös megjegyzésével „*Csináld vele, amit jónak látsz*”, Sárát Hágár iránti bosszúra ösztönzi. „*Ettől fogva olyan rosszul bánt vele [...] hogy az elfutott tőle.*” Ezek után mi történik Hágárral? Kinek számít egy szökött rabszolga? Kinek fontos egy egyiptomi származású szolgáló Kánaán földjén? Hágár egy mellékszereplőnek tűnik csupán ebben a történetben, aki a méhében fejlődő gyermekével együtt nem több, mint Ábrahám és Sára rossz döntésének áldozata. Akit elüldöztek, aki megtette kötelességét, de aztán teherré vált. Ma az anyaothonok tele vannak hasonló asszonyokkal és gyermekeikkel. Kinek számít Hágár élete?

„*Hágárhoz hasonló mellékszereplőkké válunk nem egyszer, mert belesodródunk rendezetlen helyzetekbe, amikor összekuszálódik minden.*”

Kedves Olvasó! Ugye nem csak én érzem, hogy az életünk tele van ilyen vagy ehhez hasonló történetekkel. Hágárhoz hasonló mellékszereplőkké válunk nem egyszer, mert belesodródunk rendezetlen helyzetekbe, amikor összekuszálódik minden. És azt tapasztaljuk meg, hogy minket áldozott be valaki. Ki törődik velünk, mellékszereplőkkel?

Hágár elkéservedve, várandós állapotban, egyedül bolyong az Egyiptomba vezető út mentén, menekül, azt sem tudja hová. Teljesen kimerülve leroskad egy forrásnál. Helyzete teljesen kilátástalan. Azt sem tudja hol tölti az éjszakát? És akkor „*Az ÚR angyala rátalált egy forrásnál a pusztában...*” Nagy jelentőségű mondat ez. Azt mutatja, hogy Hágár számít Istennek. Az Úr angyala, az Isten küldöttje, a legváratlanabb pillanatban érkezik, amikor Hágár nem várja. Még csak azt sem olvassuk, hogy kiáltott volna az Úrhoz. Isten az, aki keresi Hágárt a maga nyomorúságában. Isten az, aki látja őt. Hágár pedig meglepetten megvallja ezt. Erre a hitvallásra akar elvezetni bennünket a mi Urunk 2023-ban. Erre bátorít bennünket egész évben. Még nem késő felismerni ezt.

„*Isten szeme mindent lát*”, de hadd alakítsam át ezt a közhelyszerű mondást: „*Isten szeme minket lát!*” Isten, Jézus Krisztuson keresztül lát minket. Ez a mi reménységünk.

Grendorf Péter
lelkész

B. Pintér Márta: Az új tanév elé

Az egyházi intézményeinkben szolgálók, az iskolalelkészek és pedagógus-társaik törekvése nem lehet más, mint hogy Urunk szeretetéhez, Krisztus felé vonzzák a rájuk bízott kisebb és nagyobb gyerekeket. Ezt a spirituális célt így is megfogalmazhatjuk: elősegíteni, hogy a diákok Jézussal találkozhassanak, és a Szentlélek által indítani őket, hogy hitben járjanak.

Szeptember van, elkezdődött az iskola. A diákok közül többen úgy érzékelik, túl gyorsan elszálltak a gondtalan napok. Ám a felnőttek talán mégsem bánják, hogy családi életük visszatérhetett a megszokott kerékvágásba. Nem kell többé elvinni a gyerekeket a rokonokhoz nyaraltatni, kisakkozni, hogy melyik szülő tudja hazahozni őket a táborból. A napok is fegyelmezettebbekké váltak: már nem lehet késő estig fent maradni, hiszen másnap iskola.

Vannak, akik ezt az új tanévet mindenkinél nagyobb izgalommal várták. Az első osztályosokra gondolok, akiket óriási büszkeség tölt el, hogy végre olyan nagyok lettek, hogy iskolába járhatnak. Az első héten még a tanterembe is bekísérhetik őket a szüleik, de utána már csak a kapuig jöhetnek a felnőttek, és aztán a kisdíákoknak bizony meg kell tanulniuk önállóan közlekedni az oktatási intézmény folyosóin.

De hiszen átvitt értelemben is ez az iskola feladata! Olyan tudással és ismerettel övezni fel a gyerekeket, amellyel tájékozódni tudnak a világban. Az „iskolába járás” kifejezésben valahogy benne van annak az önállóságnak a kifejeződése, amelyre el akarjuk juttatni a rájuk bízott kicsiket és nagyokat.

Egy fiatal apukát kérdeztem, minek örült legjobban a nyáron. Vártam, hogy a kenutúrát említi. Ám ő a másfél éves kisfiukról beszélt csillogó szemmel, mert végre elindult, járni tud. Ismertem a család aggodalmát: egyévesen még csak ült a pici. Szakemberhez fordultak, félték, hogy a gyerek mozgáskorlátozott lesz. Micsoda megkönnyebbülés, hogy most már tud járni, önállóan közlekedni!

A Bibliában több olyan emberrel találkozunk, aki arra lett kárhóztatva, hogy mások cipeljék. Az egyik béna meggyógyításának történetét több evangélista is megörökítette. Őt a barátainak leleményessége és hite segítette a gyógyuláshoz. A zsúfolásig megtelt házba nem juthattak be, ezért a tetőt bontották meg, és úgy eresztették le társukat Jézus elé. Mielőtt Urunk kimondta volna a gyógyító szavakat: „...*kelj fel, vedd az ágadat, és menj haza!*”, az írástudók nagy megrökönyödésére a bűneiből oldozta fel a bénát (Mk 2,1–12). Így mutatott rá, hogy a teljes élethez nem csupán a test, hanem a lélek egészségének helyreállítása is szükséges. Ezt a férfit a barátai vitték Jézushoz, de remélhetjük, hogy gyógyulása után már önállóan is Jézus nyomában járt.

Az Ószövetségben Nóéval vagy Énókkal kapcsolatban találkozhatunk azzal a megfogalmazással, hogy Istennel járt, vagyis életének minden döntésében az Úr akaratán tájékozódott. Az Újszövetség lapjain is olyanokról olvasunk, akiknek gyökeresen megváltozott a gondolkodásuk azután, hogy Jézust megismerték. Ezt a szellemi újjászületést nevezi Pál apostol hitben járásnak. De mi okból is fejtegetem én ezt?

Egyházunk számos oktatási intézményt tart fenn. Mindegyikben kitűzött cél, hogy a diákokat önállóan gondolkodni tudó, tájékozódni képes személyekké nevelje, olyanokká, akik bölcsen döntenek, okosan járnak-kelnek a világban.

„Ezt a spirituális célt így is megfogalmazhatjuk: elősegíteni, hogy a diákok Jézussal találkozhassanak, és a Szentlélek által indítani őket, hogy hitben járjanak.”

Egyházi intézményeinknek azonban más küldetésük is van, amelyet éppen az előbb idézett bibliai történetben szereplő négy barát karakterével érzékeltethetünk leginkább. Az ő céljuk az volt, hogy társukat Jézus közelébe juttassák. Az intézményeinkben szolgálók, az iskolalelkészek és pedagógus-társaik törekvése sem lehet más, mint hogy Urunk szeretetéhez, Krisztus felé vonzzák a rájuk bízott kisebb és nagyobb gyerekeket. Ezt a spirituális célt így is megfogalmazhatjuk: elősegíteni, hogy a diákok Jézussal találkozhassanak, és a Szentlélek által indítani őket, hogy hitben járjanak.

Egyházi oktatási intézményeink missziós terepek. Szoktak így gondolni rájuk a testvérek? A pedagógusokért, a gyerekekért szoktak így imádkozni? Micsoda lehetőség rejlik abban, hogy diákok ezrei járnak iskoláinkba! Megoszthatjuk velük Isten igéjét, az örömezenetet. Most hozzánk járnak, de vajon később hitben is fognak járni?

Az írás eredetileg az Evangélikus Élet magazin 2023. szeptember 3–10-i 88. évfolyam 35–36. számában jelent meg.

Illusztráció: Freepik.com

<https://www.evangelikus.hu/hireink/publicisztika/az-uj-tanev-ele>

Különleges életút — fontos állomásokkal, elköteleződéssel Beszélgetés Holló Dórával

Egyházunk ebben az évben a „Konfirmáció és elköteleződés” tematikus évet hirdette meg. Gyülekezetünkben 2023-ban nem volt ifjúsági konfirmáció, viszont már két felnőtt konfirmációjának lehettünk tanúi. Riportunkban Holló Dórával beszélgettünk különleges életútjáról, aki közösségünkben harmadikként készül ebben a naptári évben a felnőttkori elköteleződésre.

Dóri, a mi ismeretségünk a 2000-es évek közepére nyúlik vissza. Egy közös ismerősünk révén egyetemistaként, diákmunkát vállalva egy tanév erejéig voltunk kapcsolatban. Aztán egy hosszabb szünet után 2012-ben találkoztunk újra, már itt az angyalföldi evangélikus templomban. Időközben kerületi lakos is lettél családdal, és az evangélikus egyházzal akkor kezdődött el az intenzívebb kapcsolatot. Kérlek, meséld arról, hogy más felekezeti háttérből mi vezetett az evangélikus egyház felé?

„Könnyen azonosulni tudtam azzal, hogy az evangélikus egyházban nincsenek tételek...”

Én is a közös ismerősünkhöz, Sándor Évához kapcsolódnék vissza. Nagyon sok egyházi esküvőn jártam egy időben, mégis olyan felszabadult és szép szertartás, mint az övé, egyik sem volt. Nagyon szimpatikussá tette számomra ezt a felekezetet.

Sándor Éva, aki sokáig volt a Deák Téri Evangélikus Gimnázium tanára, hittankönyvet is írt, amelyet el is olvastam, több fejezete komoly felismerésekhez vezetett bennem. Könnyen azonosulni tudtam azzal, hogy az evangélikus egyházban nincsenek tételek, hanem stabil belső iránytűre van szükség az életvezetéshez. Éva egyszer elhívott engem egyetemi oktatói minőségemben az ókori jogokról előadást tartani a diákoknak, ahová középső gyermekem, Timi is elkísért, és ő akkor elhatározta, hogy oda felvételizik. Ezért is kezdtünk el járni az angyalföldi gyülekezetbe, hogy fel tudjon készülni az egyházi iskola speciális felvételijére. A sikeres felvételi után viszont már a Deák térre jártunk rendszeresen templomba.

2022 húsvétján jött el az újabb fordulópont az életetekben, amikor harmadik gyermekeddel, Ambrussal eljöttetek az ünnepi istentiszteletre. Mi előzte meg ezt az újra indulást?

Timi 2017-ben leérettségizett, de Ambrus akkor még kicsi volt, és mire újból együtt folytattuk volna az aktív közösségi életet, jött a covid. Ahogy enyhülni látszott a helyzet, elhatároztam, hogy újra járni fogunk gyülekezetbe, és a keresztyénség legnagyobb ünnepét, mint startvonalat jelöltem meg magunknak.

És milyen szépen haladtatok ezen az úton, hiszen 2022 karácsonyán volt Ambrus keresztelője. Különböző gyülekezeti rétegalkalmakba is bekapcsolódtatok, te pedig kitűztél egy újabb célt, most saját magad elé: a felnőttkonfirmációt.

Igen, ez fontos állomás nekem, és igyekszem tudatosan készülni rá, hogy tényleg ünnepi pillanat legyen.

A tudatos egyházi elköteleződés mellett még egy területen voltak változások az életedben. Egy sikeres ügyvédi praxis mellett, az ELTE-ÁJK és a Jogi Továbbképző Intézet óraadójaként is dolgoztál már, mégis visszaültél az iskolapadba, hogy tanítói diplomát szerezz. Ez nem mindennapi elhatározás. Mi volt a motivációd?

Mindig is pedagógusnak készültem, de aztán a gimnázium végére valahogy a jog lett a befutó, igaz, másodéves egyetemi hallgatóként már római jogi szemináriumot tartottam az elsőéveseknek. A valódi pedagógusdiploma így végül sokáig váratott magára a karrierem és a családi életem miatt. Viszont szerettem volna az oktatási rendszer működését belülről megismerni és megérteni, ez nagy motiváció volt, ráadásul a covid alatti távitanítás a kisfiamnak is nagyon sok élményt adott a versmondások, kémiai kísérletek, művészeti gyakorlatok kapcsán. Idén szeptembertől ismét tanítok joghallgatókat, és ebben is nagy hasznát fogom venni a pedagógiai módszertani eszközöknek. Ezen kívül az alsó tagozatos tehetséggondozást tartom még nagyon fontosnak, ebben szintén részt szeretnék vállalni rendszerszinten és a hétköznapokban is a diplomám megszerzése után.

Idén a gyülekezeti napközis hittantáborunkba jelentkezted önkéntes vezetőnek, és egy teljes délutáni program megszervezését is elvállaltad, amelynek nagyon örültünk, hiszen tavasszal nagyon megugrott a jelentkezők létszáma. Miben látod másnak az egyházi közegben a gyermekekkel való foglalkozást?

Nem egyházi iskolákkal kevés tapasztalatom van, mert tudatosan egyházi iskolába kértem magamat a tanítási gyakorlataimra, és a gyermekeim is egyházi iskolákba jártak, járnak. Sok múlik a tanítókon természetesen, de fontos tudni, hogy a gyermek motivációja mindig a szülő. A szülő hozzáállása döntő a gyermek életének alakulásában, és ez az egyházi iskolában is kitűnik. A táboroztatásban az a felszabadító, hogy nem kell adott idő alatt mindenáron A-ból B-be eljutni, hanem oda lehet figyelni a gyermekek egyéni kérdéseire, igényeire. Persze az is igaz, hogy mivel itt nincs konkrét számonkérés, jobban kell a gyermeket motiválni, hogy megértse, hogy miért fontosak az áhítatok, bibliai gyerekfoglalkozások. Ha támogató a

szülői háttér, és otthon is ugyanazt az értékrendet éli meg a gyermek, mint amit a pedagógus mellett vagy a táborban megtapasztal, akkor nincs belső feszülés, és szépen alakulgat az értékrendje. A fogyasztói társadalom erősen a keresztyén értékrend ellen hat, instant megváltást ígér a problémákra, márpedig fontos megértenünk kicsi kortól, hogy ez ellentmond a természet alaptörvényeinek is, hiszen megvan a fejlődés, alakulás, növekedés ideje, ami soha nem átugorható. Hiszem, hogy ha valaki tudatosan áll egy elv, ügy mellé, konkrét vállalásokkal, akkor az nem tiszavirágéletű lelkesedés lesz, hanem egy tényleges elköteleződés, amely marandó, valódi értéket jelent.

A beszélgetést Grendorf-Balogh Melinda jegyezte le.

Napközis hittantábor – immár harmadik alkalommal

2023. augusztus 21. és 25. között rendszerben megtartottuk gyülekezeti hittantáborunkat. A hét témája a „Bolygómentés – kezünkben a Bibliával” volt. Az öt nap során harmincöt gyermek volt velünk, három ifis segítő odafigyelésével: *Hartay Luca*, *Lovas Panni* és *Tiborfi Anna*. Öt felnőtt vezető gondoskodott a gyermekekről: gyülekezetünkől *Lovas-Jonák Mariann* és *Gyurikné Bókkon Erika*, *Holló Dóra* és a gyülekezeti lelkesek vezettek foglalkozásokat. Vendégszolgáltatóként *Tiborfi Mónika*, újpesti hitoktató segítette a hét megvalósulását. *Kristóf Ibolya* és *Lencsés Ákos* a korábbi évekhez hasonlóan idén is vezettek barkács-, illetve játékdélutánt. Áhítattal kezdtünk minden napot templomunkban, napzárásként pedig többször voltunk játszótéren is. Szorosan a teremtésvédelemhez kapcsolódva három korcsoportban különböző bibliai foglalkozásokat tartottunk játékos és kreatív-kézműves formában. A szerdai napon a Budai Arborétumba látogattunk, ahová előre készültünk interaktív foglalkozással a két korosztályban gyermekek számára. Szabadidőben a gyermekek közötti kapcsolatok formálódását is igyekeztünk elősegíteni és a közösséghez való ragaszkodást erősíteni. A táborban kihelyezett véleményládából gyűjtöttünk még egy csokorravalót a résztvevők benyomásaiból:

„Nagyon jó a tábor. Itt tanultam meg szaltózni.” Julcsi

„Köszönöm, hogy részt vehettem a táborban! Azért tetszik a tábor, mert sokat kézműveskedhettünk, mert sok mindent tanultam meg, amit eddig nem tudtam, jó volt a kirándulás.” Anna

„Ez a világ legjobb tábora.” Lotti

„Nagyon jó volt a hét! A legjobb az arborétum volt. De a többi is mind tetszett. Mint például a társasok, kézműveskedések, és a sok szórakozás. Minden „tökéletes volt.” Panna

Néhány pillanatkép még a hétről:

Gazdasági rovat

Részlet az éves közgyűlésen 2023. június 25-én elhangzott felügyelői jelentésből

Ahogy mindenki tudja, nem vagyunk könnyű helyzetben a megnövekedett energiaárak és infláció miatt. Gyülekezetünk, mint gazdaságilag és pénzügyileg is önfenntartó közösség, stabil anyagi háttérrel rendelkezik, de ennek fenntartásához szükséges részt vállalni a gyülekezet ügyeiben. Ennek finanszírozási értelemben legfontosabb része a testvérek részéről az egyházfenntartói járulék, valamint a perselypénz és adomány befizetése.

A gyülekezet vezetése köszöni, hogy nő azoknak az aránya, akik nem ad-hoc módon, hanem havi rendszerességgel a gyülekezet bankszámlájára utalják az egyházfenntartói hozzájárulásokat (OTP Bank 11713005-20456104-00000000). 2022-ben 44 befizető utalt a bankszámlára. Közülük 26-an voltak, akik havonta utaltak. A kiszámíthatóság a kisebb összegű befizetések esetében is nagy támogatás a gyülekezeti munkához, ezért kérjük, hogy aki még nem tette, az adjon állandó megbízást a bankjában.

A bevételek fenntarthatóságával kapcsolatban fontos megjegyeznünk, hogy a legnagyobb bevételi tételt jelentő egyházfenntartói járulék döntő hányada viszonylag kevés befizetőtől érkezik. Az évi 100 000 Ft-nál többet fizetőktől érkezett 2022-ben a teljes egyházfenntartói járulék 80%-a. Ez 17 befizetőt jelent. Ehhez még 9% jön hozzá, hogyha figyelembe vesszük azt a további 11 befizetőt, akik évente több mint 50 000 Ft-ot fizetnek be. A nagyobb összeget befizetők alacsony száma azt eredményezi, hogy akár egy ember vagy család távozása is a gyülekezetből nagyban nehezíti meg a gyülekezet anyagi helyzetét, és ez nagy kockázatot jelent a gazdálkodásunk fenntarthatóságra nézve.

Így a presbitérium kéri a testvéreket, hogy ellenőrizzék korábban rögzített átutalási megbízásaikat, illetve készpénzes befizetéseiket, és amennyiben lehetőségük van erre, akkor legalább az inflációnak megfelelően emeljék fel ezek összegét.

Köszönjük.

Az egyházközség nevében:
Győri Zsuzsanna
felügyelő

Egyházzenei híreink Új hangszerrel gazdagodtunk!

Nyár derekán történt, hogy *Spányi Miklós*, a régi zene avatott szakértője, gyermekkori barátom váratlanul felhívott: egyik kevésé használt csembalóját nekem adná.

Csembaló! Ez a ma már ritka hangszer (minden régizenesz álma) Bach idején még minden zenei munka alapja volt – mint ma a zongora.

Mivel otthon helyszűkében vagyunk, adódott a gondolat: hangszerünk a gyülekezetben kapjon helyet, szerepet – így nem csak az én munkámat, de az énekkar zenei épülését is segítheti. Emellett alkalmainkon is megszólalhat continuo hangszerként, de – egy kis hozzáértő igazítással – akár szóló hangszerként is.

Hosszas megfontolás után végül az alagsori gyülekezeti teremben helyeztük el. Ezt a helyiséget egész évben használhatjuk, énekkari próbák, zenés alkalmak ideális helyszíne, az ünnepekkel teli félév folyamán pedig az egész gyülekezet itt éli közösségi életét.

Most formálódó énekkarunk munkájának is hasznos segítője lesz – egyházzenei örökségünkhöz hű arcélt kaphat a munkánk, szolgálatunk.

Ehhez a munkához idén is szeretettel várunk minden énekelni szerető testvérünket!

Különös, hálára és alázatra indító öröm megélni, ahogy valami elérhetetlent a Urunk "csak úgy" az ember ölébe pottyant – akkor, amikor Ő jónak látja.

SDG.

Kertész-H. Attila
kántor

Teológus, tanár, tanú Beszélgetőkönyv Reuss András lelkésszel

-könyvajánló-

Gyülekezetünk tiszteletbeli presbitere, feleségével gyülekezetünk aktív tagja, *Reuss András*, aki 1985 és 1989 között lelkésze is volt az angyalföldi gyülekezetnek, idén júliusban töltötte be 85. életévét. Egyházunk ebből az alkalmából egy vele készült beszélgetőkötetet jelentetett meg, hiszen sokoldalú szolgálatának gyümölcsei lelkészek generációit kíséri el a mai napig. Ez a gazdag életút már a kötet címében is megjelenik. A kiadvány külső borítóján olvassuk:

„Emlékezés, számadás, vallomás: ebben a kötetben Reuss András teológus-lelkész őszintén vall a 20. századi egyházi szolgálat szépségeiről és nehézségeiről, miközben végigvezeti az olvasót sokszínű életútjának állomásain, nem titkolva az állambiztonsági szervekkel való egykori kapcsolatát sem. Az interjúalany az Evangélikus Hittudományi Egyetem korábbi rektora, a Magyarországi Evangélikus Egyház hitvallási iratai új kiadásának sorozatszerkesztője, az 1984-es budapesti evangélikus világggyűlés egyik szervezője – vagy ahogy a kötet címe is jelzi: Teológus, tanár, tanú.”

„A beszélgetőkönyv címe és az abban részletesen tárgyalt Kádár-korszak együttesen idézi fel a klasszikus TTT-t, a támogat-túr-tilt hármast.”

„A beszélgetőkönyv címe és az abban részletesen tárgyalt Kádár-korszak együttesen idézi fel a klasszikus TTT-t, a támogat-túr-tilt hármast. A fiatal lelkésznek, majd külügyi titkárnak, később teológiai tanárnak mindhárom kategóriát volt alkalmá belülről látni. Ez a sokrétű tapasztalat és gyakori perspektíva váltás különösen alkalmassá teszi Reuss Andrást, hogy közös közelmúltunknak ezeket a vitatott, olykor traumákkal is terhelt évtizedeit a sokat megélt kortárs bölcsességének távlatából értékelje.”

Csepregi Zoltán egyháztörténész

A kihívásokkal teli történelmi időszakot is felidéző könyv a *Luther-kabátban a rendszerváltás felé* című fejezetet szenteli az angyalföldi éveknek. A kötetnek még egy gyülekezeti vonatkozása van, hiszen a *Bódi Emese* presbiterünkkel végzett, több éven át tartó közös fordítói munkáról is olvashatunk benne.

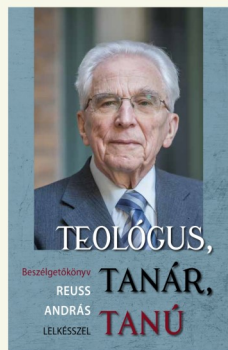
A püspöki és külügyi titkár, teológiai tanár és gyülekezeti lelkészi tisztségek felidézése közben megismerhetjük a gyermekkori formálódás, a fiatalkori útkeresés után a férj, a családapa és a nagypapa személyes vallomásait is. Reuss András teológiai munkásságából a legismertebb az evangélikus egyház hitvallási iratainak szöveggondozása, kiadásának szerkesztése, valamint az iratok teológiájának és történetének kutatása. Ebből a beszélgetőkönyvből pedig egészen mélyen kibontakozik előttünk személyes hitvallása is élete Uráról.

Meghívó

A Luther Kiadó mindenkit szeretettel hív a

**TEOLÓGUS, TANÁR, TANÚ
BESZÉLGETŐKÖNYV
REUSS ANDRÁS LELKÉSSZEL**

című kötet bemutatójára.

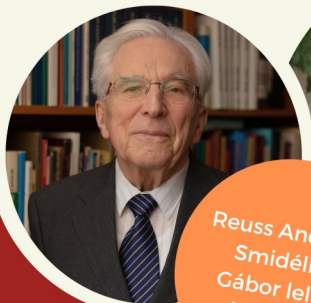

IDŐPONT:
szeptember 27.,
szerda, 18.30

HELYSZÍN:
GYÜLEKEZETI TEREM
(Budapest V. ker.,
Deák tér 4., 1. emelet;
lift az udvaron)

Az eseményre a Deák téri gyülekezet Senior-köre alkalmának keretében kerül sor.

Reuss Andrással
Smidéliusz
Gábor lelkész
beszélget.

**LUTHER
KIADÓ**

LUTHERKIADO.HU

A budapesti atlétikai világbajnokság margójára Jegyzet Fabiny Tamás elnök-püspök facebook oldaláról

Hajrá, Burkina Faso! Az elmúlt években mindig megrendülten olvastam az erről az afrikai országról – korábbi nevén Felső Voltáról – szóló híreket. Az északi területeket különösen is erősen érintő dzsihadista támadások, melyek következményeként a terület keresztény lakossága teljesen eltűnt, az élelmiszerválság, mely miatt százezrek éheznek, a most májusi borzalmas terrortámadás szintén az ország északnyugati részén. Mikor tegnap az atlétikai világbajnokság versenyszámait nézve megláttam a Burkina-Faso-i zászlót, megdobbant a szívem. Bevallom, semmit nem tudtam a hármasugrás aktuális helyzetéről, a versenyzők erőviszonyairól, de lelkesen szurkoltam Hugues Fabrice Zangonak, aki az afrikai országot képviselte. A rendkívül fordulatos versenyben végül ő győzedelmeskedett. S az izgalmak után volt időm pótolni hiányos ismereteimet, nemcsak sportteljesítménye, hanem az életútja is lenyűgözött.

A 2019-es dohai világbajnokságon bronzérmert szerzett. Noha ez volt hazája első világbajnoki érme, ő csalódottságot érzett, aranyért jött. 2021-ben Tokióban megszerezte első olimpiai érmét, egy bronzot. A 2022-es világbajnokságon második lett. És most Budapesten felért a csúcsra. A győzelem utáni nyilatkozatában elmondta, örül annak, hogy hazájában, ahol annyi gond van, mekkora örömet okoz a sikere.

*„A hit reményt ad nekem,
és ez a remény a sportban
is megnyilvánul...”*

Ami különösen is megragadott: többször is beszélt arról, milyen fontosnak tartja keresztény hitét. Fiatalkori vallásos élményei nélkül ma más ember lenne. A La Croix-nak adott interjúban így fogalmaz: *„A hit reményt ad nekem, és ez a remény a sportban is megnyilvánul, ahol különösen türelmesnek kell lenned ahhoz, hogy eredményeket érh el.”* A sport utáni karrierjében is gondol hazájára. Villamos mérnöki doktorátust szerzett Franciaországban azzal a céllal, hogy ő lehessen az első hazai oktató a Burkina Faso-i egyetemen, ahol ma is csak külföldi tanárok vannak.

Isten áldjon, Testvérem.

Kedves Hugues Fabrice Zango! Budapesten a dobogó legfelső fokára állhattál. Azt hiszem, rád mindenképpen érvényes Jézus szava: *„Aki közöttetek első akar lenni, az legyen mindenki szolgája”* (Mk 10,44), *„mert ilyeneké az Isten országa!”* (Lk 18,16)

Az írás 2023. augusztus 22-én jelent meg, a bejegyzés itt tekinthető meg:
<https://www.facebook.com/fabinytamás>

Országos evangelizáció

Ki választana el minket Krisztus szeretetétől?

Budapest, Deák téri evangélikus templom
2023. október 14., szombat, 10–16 óra

9.40: Közös éneklés

10.05: Köszöntés, ima – Szemerei János, Szeverényi János

10.20: „Szereteted szorongat” – az Új teremtés együttes zenei bizonyásgtétéle Győri Gábor Dávid vezetésével

10.50: Igehirdetés – „Ha Isten velünk, ki lehet ellenünk?” (Róm 8,31–39)
– Grendorf Péter

11.30: Bibliakörök, szekciók – a Híd magazin munkatársai

Beszélgetés az igehirdetésről – Grendorf Péter (templom)

Egy életen át Istennel – Bakay Péter (gimnázium, 12. terem)

Hívő nőként a családban – Dr. Győri Józsefné dr. Drenyovszky Irén (gimnázium, 34. terem)

Mi lesz veled, ifjúság? – Csadó Balázs (gimnázium, 36. terem)

Hűség az ígéhez – Id. Zászkaliczky Pál (gimnázium, 18. terem)

20. századi hitvallóink – Ifj. Zászkaliczky Pál, Zászkaliczky Mirák Katalin (gimnázium, 21. terem)

Küzdelem a betegségben – Dr. Koch Béla (gimnázium, 24. terem)

Luther harcai – Gömbös Tamás (gimnázium, 37. terem)

Hétköznapi keresztyénység – Gyarmati Gábor (gimnázium, 23. terem)

Erő, szeretet, józanság – Menyes Gyula, Menyesné Uram Zsuzsanna (gimnázium, 28. terem)

A közösség ereje – Balog Eszter (gyülekezeti kisterem, I. emelet)

A mennyei Főszervező szolgáltatásban – Stifner-Kóháti Dorottya (gimnázium, 26. terem)

Keresztyénység és más vallások – Dr. Szalai András (gyülekezeti terem, I. emelet)

12.45: Ebédszünet (az egyház szerény vendéglátást biztosít)

14.00: Tanúságtétel – Süveges Gergő újságíró, műsorvezető
Vatai Gyula ny. börtönparancsnok, evangélikus hitoktató

15.00: Istentisztelet úrvacsorával – Gerőfiné dr. Brebovszky Éva
Igehirdetés – „Ki választana el minket Krisztus szeretetétől?” (Róm 8,31–39)
– Weltler Gábor

Az alkalomra mindenkit szeretettel vár
a Magyarországi Evangélikus Egyház Missziói Bizottsága.

HÉTKÖZI ALKALMAINK

Magvetés Bibliakör Szerdánként 18 órától
Baba-mama kör – Kéthetente csütörtökön 10 órától
Asszonykör – Kéthetente csütörtökön 20 órától online
Biblióra – Csütörtökön 10 órától

VASÁRNAPI ALKALMAINK

Énekkar 9 órától
Gyermekbibliakör az istentisztelettel párhuzamosan
Ifjúsági óra szervezés alatt
Imakör az istentisztelet után

Vasárnapi istentiszteleteink igehirdetése honlapunkon a Médiatáron belül,
az Igehirdetések fül alatt találhatóak meg.

Istentisztelet

Minden vasárnap 10 órakor a templomban, egyéb egyházi ünnepeken aktuális kiírás szerint.

Lelkészi hivatal

Állandó időpontban tartott fogadóórát – az iskolai órarendben tartott hittanórák miatt – nem tudunk tartani.

Keresztelő, esküvő, temetési szolgálat kérése kizárólag telefonos egyeztetés alapján lehetséges (+36-20-775-3964-es mobilszámon).

Lelekipásztori beszélgetésre szintén csak előzetesen egyeztetett időpontban van lehetőség!

Hittanoktatás

A kerület általános iskoláiban tartunk az órarendbe beépítve.

Körlevelünk évente három alkalommal jelenik meg.

Készült: a Bookpress Kft. nyomdájában.

A szerkesztőbizottság tagjai: Balczó Mátyás, Grendorf Péter, Grendorf-Balogh Melinda, Győri Zsuzsanna, Káldyné Forgó Brigitta, Lencsés Ákos, Macher Tünde

Budapest-Angyalföldi Evangélikus Egyházközség

1134 Budapest, Kassák Lajos u. 22. 320-8207

<http://angyalfold.lutheran.hu>, angyalfold@lutheran.hu

Bankszámlaszám: 11713005-20456104

Grendorf Péter lelkész: +3620-775-3964, peter.grendorf@gmail.com
Grendorf-Balogh Melinda másodlelkész: +3620-770-3122,
melinda.grendorf@gmail.com

Kertész-Horváth Attila kántor
Márvány Miklós helyettes kántor